

Research Article

Investigating the density and biodiversity of the Decapods of intertidal zone in Bushehr city coastal area in the cold and hot seasons

Yaghoob Parsa ^{1*}, Bitia Archangi ¹, Ahmad Savari ¹, Babak Dustshenas ¹, Amir Vazirizadeh ²

¹ Department of Marine Biology, Faculty of Marine Sciences, Khorramshahr Marine Sciences University, Khorramshahr, Iran

² Department of Marine Biology, Persian Gulf Institute, Persian Gulf University, Bushehr, Iran

Key Words

True crabs
Intertidal zone
Persian Gulf
Unreal crabs
Diversity index

Abstract

Introduction: Decapods is one of the most important commercial and valuable groups in aquatic ecosystems.

Materials & Methods: The purpose of this study is to investigate the community structure of the Decapods of the intertidal area of the rocky, muddy and sandy beaches of Bushehr from three stations in two warm seasons (August 2021) and cold season (February 2021), sampling in the form of Random sampling was done using a 50×50 cm square as a sampling unit. After catching and collecting the samples in each quadrat, they were transferred to plastic containers with lids for sampling, and then by pouring 4% formalin into the containers, the samples were fixed.

Results: In total, 41 species of decapods belonging to 12 families and two orders of true crabs and non-true crabs were identified, and *Petrolisthes leptocheles* species is known as the most abundant species. *Pacheles natalensis*, *Clibanarius syngnathus* and *Uca inversa* after *Petrolisthes leptocheles* were observed with high density in both cold and warm seasons. During sampling, in general, the density was higher in the cold season than in the warm season. Also, in this research, Shannon and Simpson's ecological indices were used to calculate the diversity and distribution of the Decapods of the study area based on the relationship between the total number of species and the total number of individuals constituting the species, which Shannon's ecological indices and Simpson were evaluated on average as 2.09 and 0.14 respectively. The results of Tukey's one-way variance analysis between the Shannon index and the stations in both cold and warm seasons showed a significant difference between all the stations with the highest index at the 0.001 level.

Conclusion: the results show the stability and low stress of the investigated beaches, and the distribution and abundance of species were seen almost uniformly in all the beaches. Station No. 1 (Oil Tanker) has a higher diversity and density of species compared to other stations due to the high Shannon index and the presence of various types of beaches.

Article info

* Corresponding Author's email:
parsayaghoob@gmail.com

Received: 8 November 2024

Reviewed: 9 December 2024

Revised: 8 February 2025

Accepted: 11 March 2025

مقاله علمی - پژوهشی

بررسی تراکم و تنوع زیستی ده‌پایان منطقه بین جزر و مدی سواحل شهر بوشهر در دو فصل سرد و گرم

یعقوب پارسا^{۱*}، بیتا ارچنگی^۱، احمد سواری^۱، بابک دوست‌شناس^۱، امیر وزیری‌زاده^۲

^۱ گروه زیست‌شناسی دریا، دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، خرمشهر، ایران

^۲ گروه زیست‌شناسی دریا، پژوهشکده خلیج فارس، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

کلمات کلیدی

چکیده

خرچنگ‌های حقیقی
منطقه بین جزر و مدی
خلیج فارس
خرچنگ‌های غیرحقیقی
شاخص تنوع
تراکم و فراوانی

مقدمه: ده‌پایان از مهم‌ترین گروه‌های تجاری و با ارزش در اکوسیستم‌های آبی می‌باشند.

مواد و روش‌ها: هدف از مطالعه حاضر، بررسی ساختار اجتماعات ده‌پایان منطقه بین جزر و مدی سواحل صخره‌ای، گلی و ماسه‌ای بوشهر از سه ایستگاه در دو فصل گرم (مرداد ۱۴۰۰) و فصل سرد (بهمن ۱۴۰۰)، نمونه‌برداری به صورت تصادفی با استفاده از یک کوادرات 50×50 سانتی‌متر به عنوان واحد نمونه‌برداری انجام شد. بعد از صید و جمع‌آوری نمونه‌های درون هر کوادرات به ظروف پلاستیکی درب‌دار مخصوص نمونه‌برداری منتقل شد و سپس با ریختن فرمالین ۴ درصد به داخل ظروف، عمل تثبیت نمونه‌ها انجام گرفت.

نتایج: در مجموع ۴۱ گونه ده‌پا متعلق به ۱۲ خانواده و دو بالا راسته خرچنگ‌های حقیقی و خرچنگ‌های غیرحقیقی شناسایی گردید و گونه *Petrolisthes leptocheles* به عنوان فراوان‌ترین گونه شناخته شده است. گونه‌های *Pacheles natalensis*، *Uca inversa* و *Clibanarius syngnathus* بعد از گونه *Petrolisthes leptocheles* در دو فصل سرد و گرم، با تراکم زیاد مشاهده گردیدند. در طول نمونه‌برداری به طور کلی تراکم در فصل سرد از فصل گرم بیش تر بود. هم‌چنین در این پژوهش شاخص‌های اکولوژیک شانون و سیمپسون برای محاسبه تنوع و پراکنش ده‌پایان منطقه مورد مطالعه بر اساس ارتباط بین تعداد کل گونه‌ها و تعداد کل افراد تشکیل دهنده گونه‌ها، استفاده شد که شاخص‌های اکولوژیک شانون و سیمپسون به طور میانگین به ترتیب ۲/۰۹ و ۰/۱۴ ارزیابی گردید، که نتایج حاصل از تست توکی تحلیل واریانس یک‌طرفه بین شاخص شانون و ایستگاه‌ها در دو فصل سرد و گرم، وجود اختلاف معنی‌داری بین تمام ایستگاه‌ها با بیش‌ترین میزان شاخص در سطح ۰/۰۰۱ را نشان داد.

بحث و نتیجه‌گیری: نتایج بیانگر ثبات و کم‌تنش بودن سواحل مورد بررسی می‌باشند و توزیع و فراوانی گونه‌ها به صورت تقریباً یکنواختی در تمام سواحل دیده شدند. ایستگاه شماره ۱ (نفتکش) با توجه به بالا بودن میزان شاخص شانون و وجود انواع سواحل، تنوع و تراکم گونه‌ای بالاتری نسبت به دیگر ایستگاه‌ها دارا می‌باشد.

* پست الکترونیکی نویسنده مسئول:

parsayaghoob@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۸ آبان ۱۴۰۳

تاریخ داوری: ۱۹ آذر ۱۴۰۳

تاریخ اصلاح: ۲۰ بهمن ۱۴۰۳

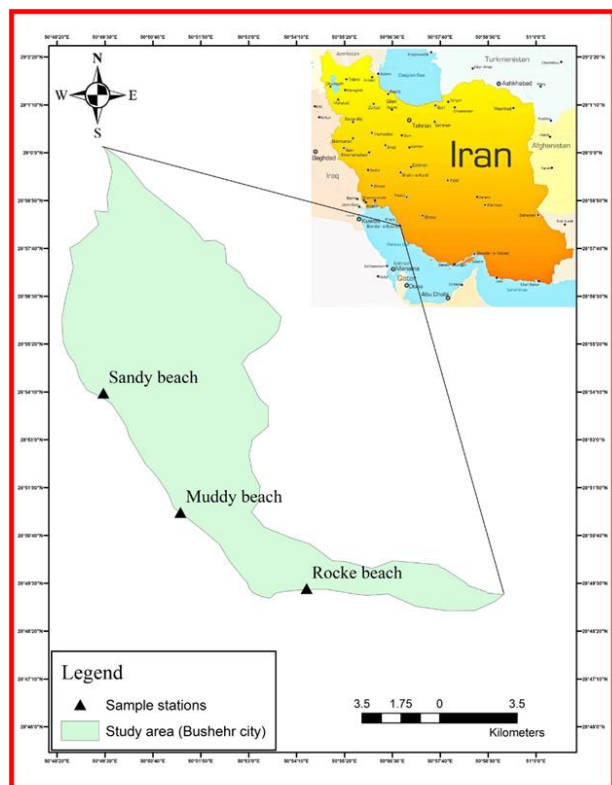
تاریخ پذیرش: ۲۱ اسفند ۱۴۰۳

مقدمه

ده پایان به عنوان مهم ترین راسته در میان رده سخت پوستان عالی، بیش از سایر سخت پوستان در مطالعات و پژوهش های علمی مورد توجه و بررسی قرار گرفته اند. از دلایل عمده توجه به این گروه از سخت پوستان، اهمیت اقتصادی (به ویژه میگوهای پنبیده، خرچنگ های شناگر، لابسترها) و تنوع و گسترش جهانی آن ها می باشد (۱). کم تر گروهی از جانوران وجود دارند که دارای تنوع شکلی و پراکنش وسیع شبیه به ده پایان داشته باشند. Cooke و Cahoon، بیان داشتند در میان بی مهرگان بسترهای سخت، ده پایان بالاترین تنوع را دارا هستند (۲). در اکثر مطالعات بر اهمیت کفزیان به خصوص خرچنگ و میگو به عنوان مهم ترین ترکیبات با ارزش در اکوسیستم های آبی اشاره شده است (۳). راسته ده پایان به عنوان حلقه مهم در زنجیره غذایی مطرح هستند که البته اهمیت آن ها صرفاً به نقش مصرف کنندگی پلانکتون ها محدود نمی گردد بلکه به عنوان کنترل کننده سطوح غذایی بالاتر نیز مطرح هستند. در اکوسیستم های دریایی بازده اکولوژیک زنجیره غذایی از حلقه اول زنجیره تا دومین حلقه حدود ۱۰٪ و تا حلقه سوم حدود ۱٪ می باشد. ده پایان به نوبه خود سومین حلقه از زنجیره غذایی را تشکیل می دهند (۴). منطقه بین جزر و مدی یکی از اکوسیستم های دریایی می باشد که از اهمیت زیست محیطی، اکولوژیکی و اقتصادی خاصی برخوردارند. منطقه ساحلی شامل بیوتوپ های گوناگونی چون خوریات، جنگل های حرا، تالاب های شور، آبسنگ های مرجانی، کولاب ها، مناطق بین جزر و مدی و .. می باشد. منطقه ساحلی حدود ۱۸ درصد سطح زمین را شامل می شود و حدود ۶۰ درصد جمعیت جهانی را در خود جای می دهد، زیرا حدود ۷۰ درصد شهرهای جهان با جمعیتی بیش از ۱/۸ میلیون نفر ساکن منطقه ساحلی می باشند. ۹۰ درصد صید جهانی ماهی از این منطقه به دست می آید. مناطق ساحلی حدود ۱۸ تا ۳۳ درصد کل تولید اولیه را به خود اختصاص می دهند. این منطقه به دلیل این که ۸۰ تا ۹۰ درصد مواد آلی را در خود بر گرفته و معدنی می سازد از نظر بیوژئوشیمیایی از اهمیت خاصی برخوردار است. این ناحیه هم چنین مواد معلق فراوانی در ارتباط با آلاینده های گوناگون را از رودخانه های بزرگ دریافت می دارد که میزان آن ها حدود ۸۰ تا ۹۰ درصد برآورد می شود. این منطقه پتانسیل بیولوژیکی زیستی بالایی دارد، زیرا به عنوان بستری برای تغذیه، پرورش نوزاد و تخم گذاری عمل می نمایند و هم چنین یک بیوتوپ بینابین میان محیط زیست دریایی و آب شیرین می باشد (۵). با توجه به اهمیت فراوانی که بنتوزها در ساختار زنجیره غذایی، چرخش انرژی در اکوسیستم های آبی و تبدیل مواد آلی به مواد معدنی دارند بررسی وضعیت آن ها از جنبه های مختلف ضروری است (۶). در

حقیقت با محاسبه برخی از شاخص های زیستی، وضعیت ماکروبنتوزها، نحوه توزیع و پراکندگی موجودات در اجتماعات بنتیک قابل بیان و توضیح می باشد (۷). علی رغم این که این ناحیه نسبت به مناطق اقیانوسی باز دارای وسعت اندکی می باشد، ولی به خوبی شناخته شده و چون نسبت به سایر زیستگاه های دریایی در دسترس تر می باشد بیش تر از سایر مناطق، مورد مطالعه قرار گرفته است. بر خلاف این محدودیت، منطقه بین جزر و مدی، بیش ترین تغییرات را در فاکتورهای محیط زیستی دارد. این منطقه دارای تنوع زیستی و گونه ای بالایی می باشد، که این تنوع حتی ممکن است از تنوع منطقه زیر جزر و مدی نیز بیش تر باشد. اولین کار آکادمیک در زمینه شناسایی و پراکنش موجودات ده پا در آب های خلیج فارس و دریای عمان، توسط بلگود و همکاران سال ۱۹۳۸ صورت گرفت. در این مطالعه از ۱۵۶ ایستگاه انتخاب شده از سواحل خوزستان تا خلیج چابهار، ۱۵۱ گونه ده پا در منطقه جزر و مدی و زیر جزر و مدی شناسایی و مطالعه شد که مجموعه اطلاعات به دست آمده از این بررسی در چهار جلد کتاب تحت عنوان Danish Scientific Investigation in Iran در سال های ۱۹۴۴ تا ۱۹۴۹ در کپنهاک منتشر و در اختیار دولت ایران قرار گرفت. از قدیمی ترین مطالعات که فون خرچنگ ها هم مورد بررسی قرار گرفتند، توسط Heller در سال ۱۸۶۱ انجام شد که یک گونه خرچنگ به نام *Epixanthus frontalis* گزارش شده است (۲۶). Stephensén در سال ۱۹۴۵ شناسایی کاملی از خرچنگ های حقیقی آب های خلیج فارس و دریای عمان پرداخت (۲۷). Hosseini در سال ۱۳۷۲ خرچنگ های پهنه بوشهر را با ۴ خانواده گزارش داد (۲۸). Apple در سال ۲۰۰۱ به مطالعه خرچنگ های سواحل خلیج فارس که منجر به شناسایی ۲۵ گونه گردید، پرداخت (۲۹). Naderlo و Sari در سال ۲۰۰۷ خرچنگ های سواحل ایرانی خلیج فارس را با ۱۲ خانواده و ۵۶ گونه گزارش کردند (۳۰). Chenari، به مطالعه خرچنگ های سواحل صخره ای استان بوشهر پرداخت که منجر به شناسایی ۴ خانواده و ۸ گونه شد (۸). از دیگر مطالعاتی که در ایران و جهان در مورد ده پایان صورت گرفت می توان به مطالعات Savari و همکاران (۹)، Meireles و همکاران (۱۰) اشاره کرد. ولی اکوسیستم هایی هستند که هنوز به طور جامع بررسی نشدند و یا مطالعات مربوط به گذشته می باشد. به طور کلی در این مطالعه به منظور تولید اطلاعات به روز شده در جهت تهیه شناسنامه جمعیت جانوری موجود در سواحل صخره ای به عنوان یکی از اکوسیستم های آبی با ارزش، با انجام شناسایی ده پایان و بررسی تغییرات فراوانی، تنوع، توده زنده گونه ها در ایستگاه های مورد مطالعه و مقایسه در دو فصل سرد و گرم به شناخت و بررسی ده پایان، پرداخته شده است. منطقه مورد مطالعه پژوهش در استان بوشهر دارای سواحل ماسه ای، صخره ای و گلی می باشد. اندازه دانه بندی

شد. بدین گونه که بر اساس جداول جزر و مدی تهیه شده از سایت تخصصی مدیریت آبنگاری و نقشه‌برداری مناطق ساحلی کشور (iranhydrography.org) (۱۲)، در زمان بیش‌ترین دامنه کشند (در هنگام جزر کامل)، نمونه‌برداری صورت گرفت.

شکل ۱: مختصات ایستگاه‌های مورد بررسی در سواحل شهر بوشهر
Figure 1: Coordinates of the stations studied on the coast of Bushehr city

روش کار بدین صورت بود که در هر ایستگاه بین جزر و مدی ۳ نمونه با پرتاب ۳ کوادرات با ابعاد ۰/۵ در ۰/۵ متر جمع‌آوری شد. عمق نمونه‌برداری در بسترهای نرم (ماسه‌ای و گلی) حداکثر ۵ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. بعد از صید و جمع‌آوری نمونه‌های درون هر کوادرات با استفاده از چکش، اسکنه، پنس فلزی و کارد به ظروف پلاستیکی درب‌دار مخصوص نمونه‌برداری منتقل شد و سپس با ریختن فرمالین ۴ درصد به داخل ظروف، عمل تثبیت نمونه‌ها انجام گرفت. در پایان روی هر ظرف با مائیک ضد آب اطلاعات مربوط به نام ساحل، ترانسکت، ایستگاه و فصل نمونه‌برداری ثبت شد و نمونه‌ها به آزمایشگاه انتقال گردید. پس از انتقال نمونه‌ها به آزمایشگاه و انجام عملیات شستشو، در زیراستریومیکروسکوپ جداسازی و شمارش آن‌ها صورت گرفت. پس از آن، عکس و اسلاید تهیه شد. نمونه‌های ده‌پایان توسط استریومیکروسکوپ متصل به دوربین عکس‌برداری شد و با استفاده

رسوبات این سواحل در ایستگاه‌های مختلف با همدیگر متفاوت بوده و از ریزترین دانه‌های رسوبی تا انواع سواحل صخره‌ای و قلوه‌سنگی مورد مطالعه قرار گرفتند.

مواد و روش‌ها

استان بوشهر، بین ۲۷ درجه و ۱۴ دقیقه تا ۳۰ درجه و ۱۶ دقیقه عرض شمالی و ۵۰ درجه و ۶ دقیقه تا ۵۲ درجه و ۵۸ دقیقه طول شرقی در جنوب ایران و در حاشیه خلیج فارس قرار دارد. مساحت آن بالغ بر ۲۵۳۶۰ کیلومتر مربع است. این استان از شمال به استان خوزستان و استان کهگیلویه و بویر احمد، از شرق به استان فارس و از جنوب شرقی به هرمزگان و از جنوب غربی به خلیج فارس محدود است. آب و هوای استان بوشهر به دو بخش تقسیم می‌شود: آب و هوای گرم و مرطوب در نوار ساحلی و آب و هوای گرم خشک بیابانی در بخش‌های داخلی. منطقه مورد مطالعه این پژوهش در استان بوشهر دارای سواحل ماسه‌ای، صخره‌ای و گلی می‌باشند که در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفتند. در این مطالعه قبل از عملیات نمونه‌برداری، ابتدا بازدید میدانی در اوایل مردادماه ۱۴۰۰ انجام شد. بعد از شناسایی منطقه باتوجه به غیر یکنواخت بودن آن، از روش نمونه‌برداری تصادفی (Stratified Random Sampling) استفاده شد. بدین گونه منطقه بین جزر و مدی هر ساحل را به سه زیر ناحیه شامل محدوده بالایی جزر و مدی یا فراساحلی (High water level)، محدوده میانی جزر و مدی یا ناحیه میان ساحلی (Mid water level) و محدوده پایینی جزر و مدی یا ناحیه فروساحلی (Low water level) تقسیم گردید. در نتیجه با توجه به مساحت سواحل ۹ ترانسکت (خطوط فرضی عمود بر دریا) در ۳ ایستگاه طوری انتخاب گردید که کل محدوده بین جزر و مدی را پوشش داد. محدوده جغرافیایی ترانسکت‌های نمونه‌برداری با استفاده از دستگاه GPS ثبت در جدول ۱ و شکل ۱ آورده شده است.

جدول ۱: مختصات ناحیه‌های مورد بررسی در سواحل شهر بوشهر

Table 1: Coordinates of the areas under study on the coasts of Bushehr city

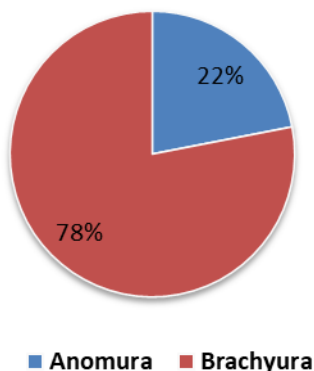
Row	Station	Geographical coordinates
1	Tanker (a combination of rocky shore types)	28.82285° N 50.90690° E
2	Halileh (Mud Beach)	28.85380° N 50.85566° E
3	Old Police Station (Sandy Beach)	28.90231° N 50.82432° E

این بررسی در سه ایستگاه شهر بوشهر واقع در خلیج فارس با بسترهای متفاوت شامل بستر صخره‌ای، بستر ماسه‌ای و بستر گلی و در دو فصل گرم (۱۵ مرداد ۱۴۰۰) و سرد (۱۵ بهمن ۱۴۰۰) انجام

فراوانی گونه‌های ده‌پایان در فصل سرد: ایستگاه نفتکش ۲۲۸۴ عدد در مترمربع، ایستگاه هلیله ۱۳۵۸ عدد در مترمربع و ایستگاه پلیس راه قدیم ۱۱۱۶ عدد در مترمربع می‌باشد.

فراوانی گونه‌های ده‌پایان در فصل گرم: ایستگاه نفتکش ۱۸۰۰ عدد در مترمربع، ایستگاه هلیله ۱۰۰۰ عدد در مترمربع و ایستگاه پلیس راه قدیم ۸۸۰ عدد در مترمربع می‌باشد.

بیش‌ترین تراکم در ایستگاه نفتکش در فصل گرم و فصل سرد مربوط به گونه *Petrolisthes leptocheles* به ترتیب با فراوانی ۶۸۴ عدد در مترمربع معادل ۳۸ درصد و ۹۱۴ عدد در مترمربع معادل ۴۰ درصد می‌باشد. بیش‌ترین تراکم در ایستگاه هلیله در فصل گرم و فصل سرد مربوط به گونه *Diogenes avarus* به ترتیب با فراوانی ۲۶۰ عدد در مترمربع معادل ۲۶ درصد و با فراوانی ۴۷۵ عدد در مترمربع معادل ۳۵ درصد می‌باشد. بیش‌ترین تراکم در ایستگاه پلیس راه قدیم در فصل گرم و فصل سرد مربوط به گونه *Pagurus sp* به ترتیب با فراوانی ۱۵۸ عدد در مترمربع معادل ۱۸ درصد و با فراوانی ۲۷۹ عدد در مترمربع معادل ۲۵ درصد می‌باشد. گونه‌های *Pacheles* و *Clibanarius syngnathus natalensis* و *Uca inversa* بعد از گونه‌های ذکر شده در دو فصل سرد و گرم، با تراکم زیاد مشاهده گردیدند.

شکل ۲: درصد فراوانی ده‌پایان متعلق به دو بالا راسته *Anomura* و *Brachyura*
Figure 2: Percentage abundance of decapods belonging to the two superorders *Anomura* and *Brachyura*

از کلیدهای Miner (۱۰)، Jones و همکاران (۱۱)، مقالات علمی سایر محققین تا سطح جنس و گونه شناسایی شدند. در پایان برای محاسبه تنوع و پراکنش ده‌پایان منطقه مورد مطالعه از شاخص‌های تنوع شانون (H') و غالبیت سیمپسون (λ)، براساس ارتباط بین تعداد کل گونه‌ها و تعداد کل افراد تشکیل دهنده گونه‌ها، استفاده شد. این شاخص‌ها گونه‌های موثر در جداسازی مناطق و سطوح ساحلی را مشخص کرد. شاخص سیمپسون (Simpson index) به عنوان اولین شاخص تنوع در بررسی‌های اکولوژیک مورد استفاده قرار گرفته است. این شاخص میزان فراوانی و هموزنی جامعه را نشان می‌دهد. رقم شاخص سیمپسون از ۰ تا ۱ متغیر است و نشان دهنده میزان احتمال تعلق دو فرد انتخاب شده (به طور تصادفی) از کل جمعیت به یک گونه می‌باشد. این شاخص به صورت رابطه ۱ محاسبه می‌شود (۱۳):

$$\lambda = \sum_{i=1}^S (p_i)^2 \quad \text{رابطه (۱):}$$

$$p_i = \frac{n_i}{N} \quad i = 1, 2, 3, \dots, S.$$

P_i : نسبت فراوانی هریک از گونه‌ها، n_i : تعداد افراد متعلق به i ام از گونه‌های S در نمونه n .

یکی از شاخص‌های تنوع که کاربرد وسیعی در مطالعات اکولوژیک دارد شاخص شانون (Shannon index) می‌باشد که از طریق رابطه ۲ محاسبه می‌شود (۱۴):

$$H = -\sum P_i \ln P_i \quad \text{رابطه (۲):}$$

P_i : فراوانی نسبی گونه i در نمونه مورد نظر.

در این محاسبات از برنامه آماری Statistical Ecology برای محاسبه شاخص‌های اکولوژیک، از نرم افزار Spss برای محاسبه آنالیز واریانس ساده و آزمون توکی و از برنامه Excel برای رسم نمودارها استفاده شده است.

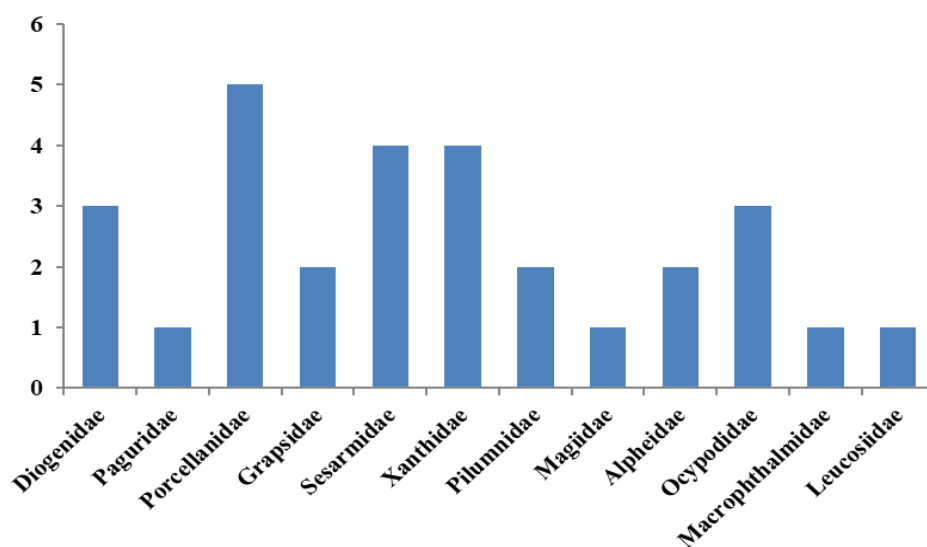
نتایج

در زمان بررسی نمونه‌ها در ۹ ترانسکت مختلف ۴۱ گونه ده‌پا متعلق به ۱۲ خانواده و دو بالا راسته شناسایی گردید (جدول ۲) که در جداول ۴، ۵ و ۶ به تفکیک ایستگاه درج شده‌اند. در طول نمونه‌برداری به طور کلی ۸۴۳۸ عدد ده‌پا در متر مربع در کل ایستگاه‌ها شناسایی قرار گرفت، از ۸۴۳۸ عدد ده‌پا گزارش شده ۴۷۵۸ عدد مربوط به فصل سرد و ۳۶۸۰ عدد مربوط به فصل گرم می‌باشد که از این تعداد ایستگاه نفتکش با فراوانی ۴۰۸۴ عدد در مترمربع، ایستگاه هلیله با فراوانی ۲۳۵۸ عدد در مترمربع و ایستگاه پلیس راه قدیم با فراوانی ۱۹۹۶ عدد در مترمربع گزارش شده است.

جدول ۲: تاکسونومی ده‌پایان شناسایی شده در محدوده مورد مطالعه در سواحل شهر بوشهر- سال ۱۴۰۰

Table 1: Taxonomy of decapods identified in the study area on the coast of Bushehr city - 2021

Phylum	Class	Order	Family	Genus and Species
Arthropodes	Malacostraca	Decapoda	Diogenidae	<i>Clibanarius singnathus</i>
				<i>Paguristes perspicax</i>
				<i>Diogenes avarus</i>
			Paguridae	<i>Pagurus</i> sp.
			Porcellanidae	<i>Pacheles natalensis</i>
				<i>Petrolisthes armatus</i>
				<i>Petrolisthes leptocheles</i>
				<i>Pterolisthes indicus</i>
				<i>P. rufescens</i>
			Grapsidae	<i>Metapograpsus maculatus</i>
				<i>Metopograpsus messor</i>
				<i>Ilygrapsus paludicola</i>
			Sesarmidae	<i>Nanosesarma minutum</i>
				<i>Sesarma plicatum</i>
				<i>Nanosesarma jousseumei</i>
			Xanthidae	<i>Medaea granulosus</i>
				<i>Actaea savignyi</i>
				<i>Medaeus</i> sp.
				<i>Eurycarcinus orientalis</i>
			Pilumnidae	<i>Pilumnus longicornis</i>
				<i>Pilumnopus convexus</i>
				<i>Pilumnopeus vauguelin</i>
				<i>Pilumnus longicornis</i>
				<i>Pilumnopeus convexus</i>
				<i>Eurycarcinus orientalis</i>
			Majidae	<i>Hyastenus diacanthus</i>
			Alpheidae	<i>A. lobidens</i>
				<i>Uca sindensis</i>
			Ocypodidae	<i>Uca inversa</i>
				<i>Ocypode rotundata</i>
			Macrophthalmidae	<i>Macrophthalmus depressus</i>
			Leucosiidae	<i>Philyra</i> sp.

شکل ۳: تعداد خانواده‌های شناسایی شده در کلیه ایستگاه‌های مورد مطالعه در سواحل بوشهر در دو فصل سرد و گرم- سال ۱۴۰۰

Figure 3: Number of families identified in all study stations on the coast of Bushehr in the two cold and warm seasons - year 2021

جدول ۴: فراوانی (میانگین و انحراف معیار) و تراکم گونه‌های مشاهده شده در ایستگاه ۱ به تفکیک فصول سرد و گرم

Table 4: Frequency (mean and standard deviation) and density of species observed at station 1, separated by cold and warm seasons

Species	Number			
	Seasons			
	Warm		Cold	
	Frequency (individual)	Density (number of m ²)	Frequency (individual)	Density (number of m ²)
<i>Clibanarius singnathus</i>	40±10	160±5.3	82±17	328±8
<i>Paguristes perspicax</i>	25±23	100±8.8	63±5.1	252±7
<i>Diogenes avarus</i>	12.5±32	128±6.8	12.3±36	144±12
<i>Pagurus</i> sp.	21.1±15	60±10	15±24	96±11
<i>Pacheles natalensis</i>	5.2±72	288±8.12	18.02±115	776±10
<i>Petrolisthes armatus</i>	12.6±98	14.4±10	1.3±110	440±11
<i>Petrolisthes leptocheles</i>	4.3±112	684±12	1.9±205	914±25
<i>Pterolisthes indicus</i>	12.3±87	348±10	17.01±100	400±32
<i>P. rufescens</i>	23.01±35	140±12.1	0	0
<i>Metapograpsus maculatus</i>	14.02±8	32±8.10	8.5±12	48±17
<i>Metopograpsus messor</i>	13±12	48±8.10	3.01±6	24±2
<i>Ilygrapsus paludicola</i>	14.7±21	80±8.1	0	0
<i>Nanosesarma minutum</i>	3.02±6	24±10.8	2.5±8	32±5
<i>Sesarma plicatum</i>	5.01±10	40±5.8	14.3±12	40±5
<i>Medaea granulatus</i>	6.5±7	28±8.12	12±15	60±1
<i>Actaea savignyi</i>	3±12	48±12.11	14.03±8	32±1
<i>Medaeus</i> sp.	12.6±5	20±8.8	0	0
<i>Eurycarcinus orientalis</i>	4.01±2	40±6.5	8.3±6	24±2
<i>Pilumnus longicornis</i>	0	0	2±4	40±2
<i>Pilumnopus convexus</i>	2.31±3	12±1.1	6±6	24±
<i>Pilumnopeus vauguelini</i>	12.8±5	20±3.3	12±8	32±2
<i>Hyastenus diacanthus</i>	14.9±2	40±4.4	8±3	12±2

جدول ۵: فراوانی (فرد) و تراکم (تعداد در مترمربع) گونه‌های مشاهده شده در ایستگاه ۲ به تفکیک فصل سرد و گرم

Table 5: Frequency (individuals) and density (number per m²) of species observed at station 2, separated by cold and warm seasons

Species	Number			
	Seasons			
	Warm		Cold	
	Frequency (individual)	Density (number of m ²)	Frequency (individual)	Density (number of m ²)
<i>Clibanarius syngnathus</i>	12.5±32	170±5	21.3±72	353±8
<i>Paguristes perspicax</i>	5.04±26	104±11	4.02±35	140±2
<i>Diogenes avarus</i>	14.2±36	260±5	32.5±102	475±12
<i>Pagurus</i> sp.	1.2±12	48±8	1.2±17	68±6
<i>Alephus djeddensis</i>	8.5±5	20±8	8.3±20	80±8
<i>A. lobidens</i>	14±2	8±1	9.1±18	36±2
<i>Ocypode rotundata</i>	2.03±25	100±14	22±41	164±10
<i>Pilumnus longicornis</i>	1.2±3	12±1	1.2±8	32±3

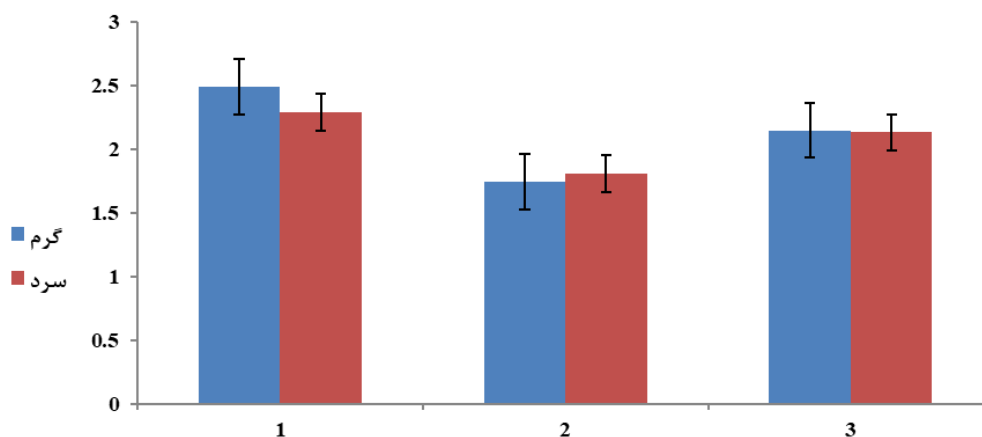
جدول ۶: فراوانی (فرد) و تراکم (تعداد در مترمربع) گونه‌های مشاهده شده در ایستگاه ۳ به تفکیک فصل سرد و گرم-سال ۱۴۰۰

Table 6: Frequency (individuals) and density (number per m²) of species observed at station 3, separated by cold and warm seasons- 2021

Species	Number			
	Seasons			
	Warm		Cold	
	Frequency (individual)	Density (number of m ²)	Frequency (individual)	Density (number of m ²)
<i>Uca sindensis</i>	28±3.2	112±5	45±2.02	180±5
<i>Uca inversa</i>	32±4.5	96±11	82±14	179±11
<i>Ocypode rotundata</i>	12±10	40±11	25±2.3	100±4
<i>Macrophthalmus depressus</i>	16±1.2	64±2	21±1.5	84±1
<i>Pagurus</i> sp	38±3.2	158±7	82±12	279±11
<i>Sesarma plicatum</i>	25±4.5	100±8	36±16.3	144±11
<i>Nanosesarma sari</i>	12±7	48±8	22±12.03	88±8
<i>Nanosesarma jousseaumei</i>	14±6.2	56±1	36±12	144±11
<i>Eurycarcinus orientalis</i>	6±5.03	24±2	14±12	48±1
<i>Pilumnopeus convexus</i>	2±1.5	8±1	6±5.3	24±2
<i>Philyra</i> sp.	4.2±3	12±2	7±6.02	28±5

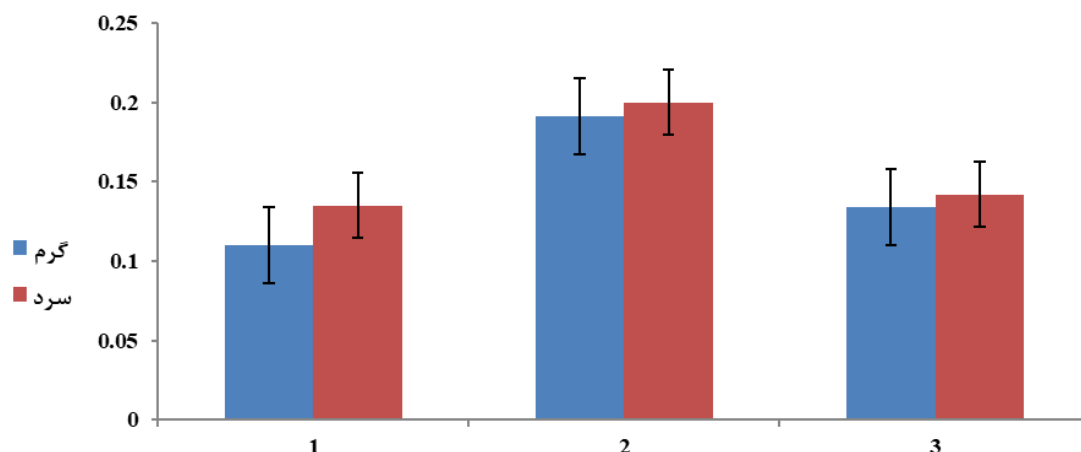
سیمپسون در فصل گرم به ترتیب در ایستگاه هلیله و ایستگاه نفتکش با ۰/۱۹۱ و ۰/۱۱ محاسبه گردید. بیش‌ترین و کم‌ترین مقدار شاخص سیمپسون در فصل سرد به ترتیب در ایستگاه هلیله و ایستگاه نفتکش با ۰/۲ و ۰/۱۳۵ محاسبه گردید. مطابق با جداول ۷ و ۸، نتایج حاصل از تست توکی تحلیل واریانس یک‌طرفه بین شاخص شانون و ایستگاه‌ها در دو فصل سرد و گرم، وجود اختلاف معنی‌داری بین تمام ایستگاه‌ها با بیش‌ترین میزان شاخص در سطح ۰/۰۰۱ را نشان داد. در هر دو فصل سرد و گرم، ایستگاه هلیله با نفتکش، ایستگاه نفتکش با پلیس راه قدیم و هم‌چنین ایستگاه هلیله با پلیس راه قدیم اختلاف معنی‌داری در سطح ۰/۰۰۱ داشتند.

شاخص سیمپسون در تمام ایستگاه‌ها در فصل سرد نسبت به فصل گرم کم‌تر بوده است. میزان دامنه تغییرات این شاخص در بین تمام ایستگاه‌های نمونه‌برداری با شدت یکسانی همراه بوده است. شاخص شانون در تمام ایستگاه‌ها به جز ایستگاه هلیله روند معکوسی نسبت به شاخص سیمپسون نشان می‌دهد. دامنه تغییرات مقدار شاخص شانون همانند شاخص سیمپسون با شدت یکسانی نسبت به هم در تمام ایستگاه‌ها دیده می‌شود. بیش‌ترین و کم‌ترین مقدار شاخص شانون در فصل سرد به ترتیب در ایستگاه نفتکش و ایستگاه هلیله با ۲/۹۲ و ۱/۸۰۷ محاسبه گردید. بیش‌ترین و کم‌ترین مقدار شاخص شانون در فصل گرم به ترتیب در ایستگاه نفتکش و ایستگاه هلیله با ۲/۴۹ و ۱/۷۷۴ محاسبه گردید. بیش‌ترین و کم‌ترین مقدار شاخص

شکل ۴: مقادیر شاخص اکولوژیک شانون وینبره تفکیک فصل و ایستگاه در سواحل شهر بوشهر- سال ۱۴۰۰ (حروف متفاوت، نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار بین ایستگاه‌ها می‌باشد)

Figure 4: Shannon-Wiener ecological index values by season and station on the coasts of Bushehr city- 2021 (different letters indicate significant differences between stations)

شکل ۵: مقادیر شاخص اکولوژیک سیمپسون به تفکیک فصل و ایستگاه در سواحل شهر بوشهر- سال ۱۴۰۰ (حروف متفاوت، نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار بین ایستگاه‌ها می‌باشد)

Figure 5: Simpson Ecological Index values by season and station on the coasts of Bushehr city- 2021 (different letters indicate significant differences between stations)

جدول ۷: آنالیز واریانس یک طرفه و توکی تست شاخص تنوع

شانون بین ایستگاه‌ها در فصل گرم

Table 7: One-way ANOVA and Tukey test of Shannon diversity index between stations in the warm season

Source	SS	df	MS	
Between-treatments	1.651	2	0.8255	F= 92.3029
Within-treatments	0.1073	12	0.0089	
Total	1.7583	14		

The f-ratio value is 92.30294. The p-value is < .0001. The result is significant at $p < .05$

جدول ۸: آنالیز واریانس یک طرفه و توکی تست شاخص تنوع

شانون بین ایستگاه‌ها در فصل سرد

Table 7: One-way ANOVA and Tukey test of Shannon diversity index between stations in the cold season

Source	SS	df	MS	
Between-treatments	0.814	2	0.407	F= 41.91314
Within-treatments	0.1165	12	0.0097	
Total	0.9305	14		

The f-ratio value is 92.30294. The p-value is < .0001. The result is significant at $p < .05$

بحث

بررسی و مطالعه جوامع کفزی از مهم‌ترین موضوعات دانش بوم‌شناسی دریا محسوب می‌شود. یک بخش مهم دراکولوژی بررسی نحوه تأثیر مقیاس مکان و زمان بر ساختار اجتماعات و دینامیک آن‌ها است. پیچیدگی‌های محیطی با فرایندهای زیستی در اندرکنش بوده و از الگوهای فضایی تأثیر می‌پذیرد (۱۵). دراکوسیستم‌های دریایی وجود همبستگی و ارتباط نزدیکی بین پارامترهای محیطی و ویژگی‌های زیستی به چشم می‌خورد (۱۶). ناهمگنی و افزایش پیچیدگی بستر موجب ایجاد یک پناهگاه در مقابل شرایط فیزیکی محیطی، جریانات، تلاطم و فرایندهای زیستی (رقابت و شکار) می‌شود (۱۷). در مطالعه حاضر با بررسی ترکیب گونه‌ای ده‌پایان در ایستگاه‌های مورد مطالعه (نفتکش، هلیله و پلیس راه قدیم) بوشهر، و مقایسه آن با گزارشاتی از سواحل دیگر مناطق، شباهت‌های فراوانی از لحاظ ترکیب گونه‌ای به دست آمد. بیش‌ترین درصد ده‌پایان در کل سال مربوط به گونه *Petrolisthes leptochele* مشابه فون غالب در دیگر سواحل بود. نتایج این مطالعه نشان داده که بیش‌ترین گروه‌های شناسایی شده در کل سواحل بوشهر مربوط به خانواده‌های Grapsidae, Porcellanidae و Xanthidae بودند که با نتایج تحقیقات (۱۸) Wear, Preoborazhesky (۱۹) و Figley (۳) بر روی خرچنگ‌های مناطق بین جزر و مدی مطابقت داشت. بررسی‌های انجام شده در هر ۳ ایستگاه نیز بیش‌ترین تراکم را در فصل سرد نشان می‌دهد. به نظر می‌رسد این موضوع به دلیل فراهم شدن شرایط زیستی مطلوب در فصل سرد که بعد از خاتمه یافتن فصل گرم می‌باشد و هم‌چنین شرایط مطلوب زادآوری

ده‌پایان که عمدتاً در فصول سرد و اوایل فصل بهار انجام می‌گردد، باشد به‌طوری‌که نوسانات تراکم و فراوانی تابعی از نوسانات تولیدمثل و جایگزینی گزارش شده است. در فصول سرد شرایط مساعد آب و هوایی و وجود مواد آلی و مغذی فراوان در رودخانه‌ها و سواحل به خاطر میزان بارش زیاد برای ده‌پایان و دیگر موجودات فراهم می‌باشد. بررسی جمعیت خرچنگ‌ها در سه دوره بهار تابستان، تابستان-زمستان و زمستان-بهار نشان داد که در فصول مختلف پراکنش و تنوع خرچنگ‌ها در مناطق مطالعاتی در حد قابل قبول بود (۲۰) که با این پژوهش هم‌خوانی دارد. در ایستگاه‌های مورد مطالعه با گذشت زمان از فصل پاییز به بهار شاخص شانون یا تنوع زیستی روند صعودی و شاخص سیمپسون روند نزولی را نشان می‌دهد. به‌طوری‌که کم‌ترین میزان شاخص سیمپسون در فصل بهار و بیش‌ترین آن در فصل پاییز و زمستان حاصل شد. تغییر در مقدار شاخص تنوع در یک بوم سامانه در دوره‌های متوالی بیانگر ایجاد تغییر در شرایط محیطی بستر است. در این مطالعه گونه مذکور در دو فصل سرد و گرم دارای بیش‌ترین میزان تراکم بوده و در ایستگاه نفتکش که دارای سواحل صخره‌ای می‌باشد این گونه به فراوانی یافت شد. از موارد گفته شده می‌توان به این نتیجه رسید که این نوع بستر (بسترهای صخره‌ای) به‌عنوان زیستگاه مناسبی از طریق افزایش کنج بوم شناختی سبب افزایش ترکیب گونه اخیر شده است. از جمله مزایای بسترهای صخره‌ای نسبت به بسترهای دیگر افزایش برجستگی و ناهمواری در بستر و دارا بودن سطوح بیش‌تر برای اتصال و رشد موجودات زنده، دارا بودن بستر پایدار نسبت به بسترهای دائماً در حال دگرگونی، وجود شکاف و تخلخل در ساختار تنوع زیستگاه و میکرو زیستگاه‌های فراوان برای نشست موجودات و پنهان شدن موجودات متحرک مانند ده‌پایان جهت فرار از پدیده شکار است و با توجه به این که ایستگاه نفتکش دارای سواحل صخره‌ای می‌باشد از تنوع و تراکم بالاتری نسبت به ۲ ایستگاه دیگر برخوردار می‌باشد. عامل دیگر، پایین بودن ترکیب و تراکم گونه‌ای در دو ایستگاه دیگر نسبت به ایستگاه نفتکش کاهش اندازه، وسعت و پیچیدگی کم‌تر سواحل این ایستگاه‌ها می‌باشد. میزان بالای شاخص شانون در فصل گرم نسبت به فصل سرد نشان‌دهنده این است که تنوع در فصل گرم نسبت به فصل سرد بیش‌تر است از این رو بیش‌ترین میزان تنوع در ایستگاه نفتکش به میزان ۲/۴۹ می‌باشد با توجه به این که در این ایستگاه، انواع سواحل از جمله صخره‌ای و ماسه‌ای موجود می‌باشد بنابراین می‌توان گفت تنوع در سواحل صخره‌ای نسبت به دیگر سواحل بالاتر می‌باشد. شاخص غالبیت سیمپسون در فصل سرد و در ایستگاه شماره هلیله دارای بالاترین میزان ۰/۲ می‌باشد که می‌تواند به دلیل حضور گونه *Diogenes avarus* با بیش‌ترین میزان غالبیت در این ایستگاه باشد. در بین گروه‌های

زنجیره غذایی ایفای می‌کنند. اهمیت این موجودات صرفاً به نقش مصرف کنندگی پلانکتون‌ها محدود نمی‌گردد، بلکه به عنوان کنترل کننده سطوح غذایی بالاتر نیز مطرح هستند. ثبات بستر از موارد مؤثر در تنوع موجودات است، به طوری که وجود تنوع بالای زیستی در سواحل صخره‌ای را ناشی از ثبات و پایداری بستر می‌دانند. به خاطر وجود پوسته‌های انواع شکم‌پایان و لاشه دیگر موجودات خشک‌زی و دریایی موجود در سواحل تنوع و تراکم انواع خرچنگ‌های منزوی از جمله گونه *Pagurus sp* از خانواده *Paguridae* (خرچنگ‌های منزوی راست دست) بالا می‌باشد که به دلیل مخفی شدن در پوسته دیگر موجودات می‌باشد. در جمع‌بندی یافته‌های این پژوهش به این نتیجه رسید که ایستگاه شماره ۱ (نفتکش) با توجه به بالا بودن میزان شاخص شانون و وجود انواع سواحل، تنوع و تراکم گونه‌ای بالاتری نسبت به دیگر ایستگاه‌ها دارا می‌باشد.

منابع

1. Martin, J.W. and Davis, G.E., 2001. An Updated classification of the recent crustacean. Natural history museum of Los Angeles country.
2. Cahoon, B. and Cooke, J.E., 1992. Benthic microalgal production in Onslow Bay, North Carolina, USA.
3. Figley, B., 2003. Marine life colonization of rocky shore in temperate ocean waters of New Jersey. New Jersey Department of Environmental Protection Division of fish and wildlife.
4. Huner, J.V., Henttonen, P. and Lindquist, O.V., 2003. Length-length and Length-weight characterization of Noble cray fish, *Astacus astacus*. (Decapoda, Astacidae), from central Finland. *Journal of shellfish research*. 10(1): 195-196.
5. Balasubramanian, H., 1999. Impacts of coastal pollution. Annamalai University Press. Madras.
6. Shaukat, P., Mousavi Deh Mordi, L., Nohaddoost, F., Banai, M., Nabavi, M., Muhaisani, M. and Nemat Dost Haghi, B., 2015. Ecological survey of Bahrkan beaches using AMBI and Bentix. *Journal of Animal Environment*. 9(3): 385-394. (In Persian)
7. Sahragard, R., Yahivi, M. and Ajjali Khanqah, M., 2016. Investigating the biodiversity and contamination of benthic communities of Khoriat Laft and Tiab in Hormozgan province. *Journal of Animal Environment*. 10(3): 377-384. (In Persian)
8. Chenari, F., 2016. Studying species diversity of crabs in Bushehr province with emphasis on morphological structure with SEM and cellular systematics. Doctoral thesis in the field of marine biology. 160 p. (In Persian)
9. Savari, A., Jahanpanah, M. and Vazirizadeh, A., 2011. Investigating the species diversity and predominance of ten paban in the intertidal area of the rocky shores of Bushehr-Persian Gulf. *Oceanography*. 1(3): 7-16. doi: 20.1001.1.15621057.1389.1.3.8.1 (In Persian)
10. Miner, W.R., 1950. Field book of sea shore life. Van Reef press, New York. 456p.

شناسایی شده خانواده‌های *Paguridae* و *Porcellanidae* از فراوانی بالاتری برخوردار بودند که با مطالعه Pazira و همکاران (۲۱) مشابهت زیادی داشت. یکی از اجتماعات برجسته در سواحل صخره‌ای را خانواده‌های *Pilumnidae* و *Xanthidae* معرفی کرد و بیان داشت این خانواده‌ها به منظور سکنی گزیدن، پنهان شدن و تغذیه از مواد آلی از این بستر استفاده می‌کنند. از دیگر اجتماعات ده‌پا در بسترهای صخره‌ای خانواده *Majidae* از خرچنگ‌های حقیقی *Brachyura* بوده که به عنوان همزیست اجباری جلبک‌ها در سواحل صخره‌ای معرفی شدند (۱۹). در برخی از گزارش‌ها خرچنگ‌های خانواده *Xanthidae* و میگوهای خانواده *Alpheidae* را به عنوان همزیست در بسترهای صخره‌ای معرفی شدند خانواده *Porcellanidae* از خرچنگ‌های *Anomura* به میزان فراوان در زیر قله‌سنگ‌ها و قطعات صخره‌ای زیست می‌کنند. این خانواده در میان ده‌پایان بالاترین فراوانی را روی بسترهای صخره‌ای در مناطق بین جزرومدی به خود اختصاص داده است. هم‌چنین در این بررسی مشخص گردید که خرچنگ‌های حقیقی درصد بالایی را در کل مناطق مورد بررسی به خود اختصاص می‌دهند و تنوع تغذیه‌ای نسبتاً بالایی دارند و در واقع این تنوع گونه‌ای و تنوع تغذیه‌ای باعث ایجاد هرم‌های تغذیه‌ای محکم و مناسبی گردیده‌اند (۲۲). در این تحقیق گونه *Petrolisthes leptochelae* بیش‌ترین تراکم را دارا می‌باشد که معمولاً در سواحل صخره‌ای به عنوان گونه بومی شناخته می‌شود و در سواحل ماسه‌ای و گلی کم‌تر یافت می‌شود. در تحقیقی که Mirbagheri و همکاران، بر روی سواحل قشم انجام داده است فراوانی گونه مذکور را به عنوان گونه‌ای با فراوانی و تراکم بالا تایید کرده است (۲۴). بیش‌ترین میزان تراکم و تنوع در ایستگاه نفتکش مشاهده گردید که در این ایستگاه انواع سواحل از جمله صخره‌ای، گلی و ماسه‌ای مشاهده گردید و هم‌چنین کیفیت آب و وسعت پراکندگی صخره‌ها و سنگ‌ها در این ایستگاه را دلیل بر تراکم و تنوع بالا دانست. خانواده‌های *Diogenidae* و *Paguridae* مربوط به نواحی بین جزر و مدی هستند که از فراوانی بالایی برخوردار هستند که نتایج این پژوهش با یافته‌های دیگر محققانی که در آب‌های خلیج فارس و هم‌جوار به مطالعه پرداختند Kheirabadi (۲۳) و Mirzabageri (۲۴) و Moradmand و Sari (۲۵) مطابقت دارند. اغلب جمعیت خرچنگ‌های حفار سواحل ماسه‌ای را برای فعالیت‌های زیستی خود نظیر تغذیه، لانه‌سازی و غیره ترجیح می‌دهند. این بدان علت است که در طی پایین رفتن آب در هنگام جزر به دلیل زهکش بودن ماسه، سریع خشک شده و چون خرچنگ‌های حفار پوسته‌های سفت و خشنی دارند می‌توانند به خوبی این شرایط را تحمل نمایند. این موجودات از جنبه‌های مختلف شیلاتی، غذایی، دارویی، زیست‌محیطی دارای اهمیت بوده و نقش عمده‌ای را در چرخه مواد و انتقال انرژی در سطوح

27. **Stephensen, K., 1945.** The Brachyura of the Iranian Gulf. Danish Scientific Investigations in Iran, Part IV, 57-237. Copenhagen, Munksgaard.
28. **Hosseini, S.E., 1993.** Identification of crabs in the intertidal zone of Bushehr region. Master's thesis. Islamic Azad University, North Tehran Branch. 102 p. (In Persian)
29. **Apel, M., 2001.** Taxonomie und Zoogeographie der Brachura, Paguridea und Porcellanidae (Crustacea: Decapoda) des Persisch-Arabischen Golfes. PhD Thesis, Johann Wolfgang GötheUniversität, Frankfurt am Main. (In Germany)
30. **Naderloo, R. and Sari, A., 2007.** Subtidal crabs of the Iranian coast of the Persian Gulf: New collections and biogeographic considerations. *Aquatic Ecosystem Health and Management*. 10: 341-349. <http://dx.doi.org/10.1080/14634980701514620>
11. **Jones, B. and Endean, J., 1976.** Biology and geology of marine substrates. Vol. III. Biology 2. Academic press, New York, 435 p.
12. **Specialized site for hydrographic management and mapping of coastal areas of the country. 2022.** [updated]. Available from: <http://iranhydrography.ncc.org.ir/page>
13. **Simpson, E.H., 1949.** Measurement of diversity. *Nature*. 163: 688.
14. **Shannon, C.E. and Weaver, W., 1964.** The mathematical theory of communication University Illinois press, Urbana, IL.
15. **Pascual, M. and Caswell, H., 2000.** Environmental heterogeneity and biological pattern in a chaotic predator prey system. *Journal of Theoretical Biology*. 185(1): 1-13. <https://doi.org/10.1006/jtbi.1996.0272>
16. **Blanchard, D. and Bourget, E., 2005.** Scales of coastal heterogeneity: influence on intertidal community structure. *Marine Ecology Progress Series*. 179: 163-173. doi: 10.3354/meps179163
17. **Shulman, M.J., 2006.** Resource limitation and recruitment patterns in a rocky and coral reef assemblage. *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology*. 74(1): 85-109. doi: 10.1016/0022-0981(84)90039-X
18. **Wear, R.B., 1968.** life history studies on New Zealand Brachyura. *New Zealand Journal of Marine and Freshwater Research*. 2(4): 698-707. <http://dx.doi.org/10.1080/00288330.1968.9515267>
19. **Preoborazhesky, B.V., 1999.** Contemporary reefs. *Sovremennii rifi, Moscow*. 319 p.
20. **Etamadi Dilami, A., 2014.** Review and distribution Taxonomy of real crabs in the intertidal areas of Oman Sea. 13th industry Conference Marine. 255 p. (In Persian)
21. **Pazira, A., Abdul Hosseinzadeh, F., Qanbari, F., Moghdani, S. and Ziaian Nourbakhsh, H., 2014.** Study of the diversity, predominance and species richness of crabs in the intertidal zone of Bushehr coastal area. *Iranian Scientific Fisheries Journal*. 26(4): 1-12. doi: 10.22092/ISFJ.2017.113887 (In Persian)
22. **Raffaelli, D., Karakassis, I. and Galloway, A., 1991.** Zonation schemes on sandy shores: A multivariate approach. *Journal of Experimental Marine Biology and Ecology*. 148: 41-53. doi: 10.1016/0022-0981(91)90085-B
23. **Kheirabadi, N., 2012.** Identification, abundance, distribution and shell selection behavior of the dominant hermit crabs in the intertidal zones of Hormuz Island. M.Sc. thesis, Tarbiat Modares University, Iran. 108 P. (In Persian)
24. **Mirbagheri, Z., McLaughlin, P.A., Savari, A., Sari, A., Safahiyeh, A. and Owfi, F., 2010.** Study on identification of hermit crab species (Anomura: Paguroidea) in the intertidal zones of Chabahar Bay, Oman Sea, Seventh International Crustacean Congress. Qingdao, China. 207 p.
25. **Moradmand, M. and Sari, A., 2007.** Littoral hermit crabs (Decapoda: Anomura: Paguroidea) from the Gulf of Oman. *Iranian Journal of Animal Biosystematics*. 3(1): 25-36.
26. **Heller, C., 1862.** Neue Crustaceen gesammelt während der Weltumseglung der K. K. Fregatte "Novara" Zweiter vorläufiger Bericht. *Verhandlungen der kaiserlich, königlichen zoologisch, botanischen Gesellschaft in Wien*. 12: 519-528. (In Germany)